

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3975/2023
25.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Милош Јовановић и Милош Живановић, адвокати из ..., против тужене Школе за музичке таленте Ћуприја, чији је пуномоћник Ђорђе Константиновић, адвокат из ..., ради исплате зараде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2865/22 од 09.05.2023. године, у седници одржаној 25.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2865/22 од 09.05.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2865/22 од 09.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П1 237/21 од 10.05.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име неисплаћених сати ноћног рада за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године исплати износе ближе наведене у овом делу изреке пресуде, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 78.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2865/22 од 09.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да не постоје разлози за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној. Предмет тражене правне заштите, о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата увећане зараде за рад ноћу који није вреднован приликом утврђивања основне зараде, о ком праву тужиоца су нижестепени судови одлучили уз примену оговарајућих одредби материјалног права, а одлуке су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке ревизијског суда у вези примене одредби члана 108. Закона о раду, а у ситуацији када је тужилац у спорном периоду имао остварене радне сате за рад ноћу које му тужени није исплатио, нити је био вреднован при утврђивању основне зараде.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 27.04.2021. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да у парницама из радних спорова ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена, осим уколико се тужбени захтев односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да ово није парница о радном спору, која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа (код којих је ревизија увек дозвољена), већ да се односи на новчано потраживање, па како је побијана вредност предмета спора мања од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић